

Mi újság?

A Magyar Szentek Templom havi tájékoztató lapja. 2016. április

Kiadja a Magyar Szentek Plébánia. Megjelenik minden hónap első vasárnapján. Ingyenes kiadvány.

Közös erőfeszítéssel a föltámadt Krisztus keresésében

János apostol evangéliuma utolsó két fejezetét a feltámadás leírásának szenteli, így kétszer többet szól róla, mint a szinoptikusok „egyfejezetes” beszámolóí. A jánosi feltámadás-leírást Magdolna és a két tanítvány története indítja.

„A hét első napján, amikor még sötét volt” – adja meg a pontos időmeghatározást a huszadik fejezet első verse. Így kapcsolódik a történet a közvetlenül megelőző eseményhez, Jézus péntek délutáni temetéséhez:

„Azon a helyen, ahol keresztre feszítettek, volt egy kert, s a kertben egy új sírbolt, ahova még nem temettek senkit. Mivel a sír közel volt, a zsidók készületi napja miatt ide temették Jézust” (Jn 19,42).

Péntek délutántól vasárnap hajnalig csendben pihen az Úr teste az új sírboltban. A kertbe érkezők csak a nyitott sírral találkoznak és nincs tanúja a feltámadásnak. Nem akarta az

Isten, hogy emberszem lássa azt a hatalmas titkot. Ám arról gondoskodott, hogy előre kiválasztott tanúknak megjelenjen. Aki a belépés tanúja volt, Mária, meglehet távolról is, akár behunyt szemmel is hitt az ő fia „megkerülésének”.

János leírásában az a Húsvéthajnal csupa mozgás: asszonyok és apostolok futnak, sietnek, igyekeznek, mert az a pénteki esemény, a Mester halála, mindent felborított: remények foszlottak szét, ábrándok törtek össze a jövőről és ami maradt belőle, az csak egy józan emberi törődés. Azzal is csak asszonyok foglalkoznak: Jézus halott testét rendbe tenni, megadni neki a végtisztességet.

Kora hajnalban siet Magdolna a sírhoz. Sötét van, egyedül megy. Félelménél azonban nagyobb a szorongása és az a furcsa, bonyolult szeretet, mely lelkét Jézushoz köti. Ilyen korán csak asszonyok kelnek rendszerint, fölszítják a tüzet a kályhában, rendbe teszik az esték maradványait. Péter és János még nem mozdul-

nak. Talán alszanak. Alszanak, mint a Tábor hegyén, Mesterük színeváltozásakor, amikor ő Mózesrel és Iléssel a közeli szenvedéséről beszélget. Aztán elalszanak a Getszemáni kertben is, amikor eljön Jézus órája és vérrel verejtékeznek. A psziché megfoghatatlan s öntudatlan védekezése ez, amikor lappangó veszélyt szimatol és lenyomja a felelős ént egy tudat alatti állapotba. Így alszik az Úr elől menekülő Jónás is a hajó fenekén.

Magdolna felkölti az apostolokat és elmondja, hogy miként érte a történeteket: „Észrevette ugyanis, hogy a követ elmozdították a sírtól” és erre a következtetésre jut: „Elvitték az Urat a sírból, s nem tudni, hova tették”. Erre az „asszony-kombinációra” szó nélkül nekiindul a szeretett tanítvány és az első tanítvány, János és Péter. János fontosnak tartja azt a futást, a sorrendet, hogy ki ért oda először, hogyan nézett be ő a sírba, mit látott... De nem ment be, mert megvárta a

tekintélyt, Kéfast. Ott történt valami benne, mélyen a lelkében, a hitében, mert a látottak kiváltottak benne valamit, ami hitre vezette őt. Maga írja: Látta és hitt! Az üres sírnak, a golyocsoknak a látványa üzen neki, hiszen ő azt is tudja, hogy milyen volt minden, amikor lezárták a sírt. Ő ott volt!

Ez a futás, ez a **sietség azonban most emblematisus**, jelképszerűen megrajzolja az egyház képét, hogy amint baj van, rögtön mozgolódás támad és megindul a jelek keresése, pontosan úgy, mint azon a friss húsvéthajnalon. Annak az első háromnak a mozgása, bár látszólag csak futkosás, mégis mélyen üzen valamit, méghozzá az egyházzal, az egyház lázas kereséséről. A jelek közös keresésében különféle temperamentummal, más és más mentalitással vesznek részt. Ott van Mária ragaszkodós szeretete, aztán János a maga találékonyságával, végül Péter a szokásos késlekedésével és mackós nehézkességével. Mind különböző típus, akik az Egyházban a feltámadt Úrnak a jeleit keresik.

De mindnyájan az egyházban vannak, közös aggodalom tölti el őket a köztük levő Úr jeleinek a keresésében. Az a három hajnali kutató lélek más és más lelki adományokat képvisel, eltérő hajlamokat, melyek egyike lassabb, másika gyorsabb, ám kölcsönösen segítik egymást, és tisztelik egymást abban a közös vállalkozásban, amiről sejtik, hogy egyedül nem menne. Amikor a szálak összekuszálódnak, amikor semmi nincs a helyén, amikor már az Urat sem találjuk, mint apostolok – mintha éppen a jelen korról lenne szó! – akkor nem szabad leülni, tétlenségbe zuhanni, hanem igenis ki kell mozdulni, kilépni, ahogy Ferenc pápa mondja korántsem véletlenül manapság. Elindulni a

másik felé, egy találkozásban egy megosztás felé, annak a bizonyosságával, hogy az Úr jelen van, bár nem látjuk, és szólni fog, bár még nem halljuk. Ha az ősegyház, ha Magdolna nem indult volna meg egy ilyen kommunikáció felé, ha nem segítették volna egymást kölcsönösen, akkor meglehet, hogy az a sírbolt üresen maradt volna és senki nem ment volna oda, hogy benézzen és lásson! És akkor talán haszontalan lett volna, miként ma is azzá válhat, az Úr feltámadása! Csak a közös keresés, egymásnak a kölcsönös segítése visz bennünket oda, hogy egyesítsük erőnket és tapasztalatainkat az Úr keresésében.

P. Vértessaljai László SJ – Vatikáni Rádió

Bosznia-Hercegovinai barangolás

Március 11-én, péntek délután egy szürke kisbusz (és később egy fehér személyautó) gördült ki a plébánia kertjéből, utasainak azzal az előre kitervelt szándékával, hogy felfedezik az egykori Osztrák-Magyar Monarchia legdélebbi szegletét, a mai Bosznia-Hercegovinát. Annál izgalmasabbnak ígérkezett a túra, hiszen sokunk fejében a Balkán-térség különböző negatív képzetekkel társul, a közelmúltban zajlott szerbiai háború pedig ezeket csak erősíti.

Azt hiszem, akik megjártuk ezt a vidéket, ezentúl a „balkáni állapotok” alatt egészen mást fogunk érteni: a gyönyörű sziklaszirtekkel tagolt Dinári-hegységet, a festői vízeséseket, a türkiz színben pompázó folyókat, a mesés rézműves termékeket, az ínycsiklandó burekeket, Čevapčičiket (tyevapcsityiket) és söröket, az izgalmas bazársorokat, a fényes ortodox ikonosztázokat, a számunkra kissé furcsán, mégis megigézően morajló és zengő műezzineket, és végül, bár a sort lehetetlennek tűnik bezárni, a Medjugorje-ban szerzett élményeket.

Már az országba való belépéskor különös látványban lehetett részünk, hiszen Bosznia-Hercegovina egy muszlim többségű állam, így a megszokott templomtornyok helyett minaretek magasodtak mindenütt. Csakúgy kapkodtuk a fejünket meg a fényképezőgépeinket, és nem mulasztottuk lencsevégre kapni a muzulmán temetőket sem, ahol a sírok helyén turbánfejű kopjafák meredtek a hantok felett. Nem akarom elhallgatni, hogy utunk során végig rengeteg szemét tarkította a tájat és a háború okozta romok is gyakorta felbukkantak. Az első napon Szarajevót tekintettük meg. A központba érve rövid belvárosi sétát tettünk egy hihetetlen élénk, pezsgő, a kulturális sokszínűség megannyi jegyét magán viselő településen. Az országban élő szerbek vallását jelezte a sárga ortodox templom, de megcsodáltuk a szintén e területen élő katolikus horvátok templomát is és az iszlámhitű bosnyákok mecsetjeit. Ezután bejártuk a bazárt és megkóstoltuk a helyi specialitásokat, majd ellátogattunk arra a helyre, ahol Ferenc Ferdinánd

osztrák trónörökösét megölték. (Ennek hatására tört ki ugyanis az első világháború.) Majd Mostarba autóztunk, ahol a szállásunk volt. Innen mentünk másnap Medjugorje-be, ahol ketté válva a jelenések hegyét, illetve a Križevacot másztuk meg, közben imádkozva és elmélkedve. Sokat segített ez az élmény nagyböjti

készületünkben. A lelki program után bevásároltunk a városka pékségénél és egy gyönyörű vízesés felé vettük az irányt. Lenyűgözően omlott a mélybe a hatalmas vízáradat. Majd egy madárrezervátumba látogattunk el, ahol legnagyobb bánatunkra nem láttunk madarat, de legalább volt mivel piszkálni az amúgy tökéletes programot összeállító és

vezető Ákost. A következő

reggelt egy mostari mecset és minaret meglátogatásával kezdtünk. Érdekes volt bepillantani egy másik vallás imahelyére, a minaret tetejéről pedig pazar panoráma tárult elénk. Ezután egy ősi iszlám derviskolostorba látogattunk, ami szintén lenyűgözött szépségével és egyszerűségével. A lakhely előtti teraszon pedig autentikus török kávét fogyaszthattunk. Ezután ismét autóba szálltunk, és hosszú, ám annál csodásabb, havas tájakat is átszelő út után jutottunk Jajce városába, ahol utolsó szállásunk volt. Itt megnéztük a festői vízesést, amit Csontvári is „ecsetvégre tett”, majd kis esti sétát tettünk a várban. Másnap, kedden már hazafelé vettük az irányt, de még jutott időnk megnézni Banja Lukát, az ország tényleges központját bámulatos ortodox templomával, hangulatos kis várával és nyüzsgő piacával. Kora délután léptük át ismét a magyar határt, nemzeti ünnepünkön különösen is felemelő érzés volt a hazatérés. Fantasztikus napokat töltöttünk együtt, köszönjük Ákosnak, és természetesen a Jóistennek is, sosem feledjük ezt az utazást.

A honlapon a plébániai eseményeknél hosszabb beszámoló olvasható.

Dödő

Templomunk nagyheti eseményei

Leskó Zoltán kántorunk által összeállított zenei program a legfőbb és legszebb ünnepünket, a húsvétot méltó keretbe foglalta.

Hetekén át kemény munkával készülő templomi kórusunk csodálatos zenei élménnyel ajándékozta meg a híveket. A gondosan összeállított anyagból nehéz kiemelni egy-egy darabot, de virágvasárnap a **Máté-Passiót** és **Kodály Zoltán Stabat Materjét** a kórus átütő erővel tolmácsolta a szólistákkal együtt. A szentmise befejezéséhez közeledve **Dr. Lehoczky Hajnalka Pergolesi: Stabat Mater** lírai előadásával bővülte el a híveket.

Nagycsütörtökön templomunkban az Utolsó Vacsora emlékére **István atya** és **Dr. Egri László diakónus** közreműködésével az egyetemi hallgatók számára celebrált szentmisén vehettünk részt. Újdonságként kell megemlíteni, hogy **Ferenc pápa rendeletére** – idén először – a lábmosás szertartásán nők is részt vehettek. A szentélyben hat egyetemista fiúnak és hat egyetemista lánynak mosta meg a lábát **István atya**, arra emlékeztetve a mai kor emberét, hogy – nemtől függetlenül – miként hajoljunk le és segítsünk az elesett, bajba jutott embertársainkon. A kápolnában **Tibor atya** vezette a szertartást felemelő élményt nyújtó zenei kísérettel.

Nagypénteken 3 órakor **keresztutat** jártunk a **kápolnában**. Este 6 órakor „csonka mise” keretében **Szt. János evangélista** szerint hallgattuk meg a **Passiót**. A Passió végén a kórus **Bach** gyönyörű korálját énekelte. A **keresztthódolatra** az ismert népi énekek hangzottak el, szentáldozásra a **Jézus, világ Megváltója, Üdvözlégy élet adója...** csodálatos szépségű énekkel hódoltunk a „megfeszített Isten Fia” előtt. A szent sírnál a kórus teljes átéléssel tolmácsolta az Üdvözítő diadalát: „E napon a halálnak börtönkapuit feltöri a mi Üdvözítőnk”. A nagypénteki liturgia zenei áhítatát **G. Allegri: Miserere** előadása zárta. A karzaton felhangzó zsoltárt a szólisták csodálatosan énekeltek. **Bartha Eszter** és **Hillier Cecília** áriája drámai erővel csendült fel. Este 9 órakor fáklyás keresztútra került sor a templomkertben.

Nagyszombaton a **húsvéti vigília** a sötétedés beállta után **tűzszenéléssel** kezdődött, miközben az ókeresztény egyház fényhimnuszát énekeltek. Majd a megszentelt tűzzel meggyújtott és feldíszített (Krisztus öt sebére emlékezve öt tömjén szemet szúrnak a gyertyába) **húsvéti gyertyával** bevonuló papság és asszisztencia háromszor megállva, egyre emeltebb hangon énekelte: „Krisztus Világossága!”, és a hívek válaszoltak: „Istennek legyen hála!”, majd a templomban felgyulladtak a fények.

Az Evangélium felolvasása előtt a Kórus szólistái (**Antrup Szilvia, Hillier Cecilia, Szabó Bernadett, Tóth Laura**) gyönyörűen énekeltek a visszatérő **Alleluját**, amit a Nagyböjtben nem hallhattunk. A vízszentelés és az ünnepélyesen elénekelt mindenszentek litániája után **István atya** két fiatalembert keresztelt meg. A **Sanctus**-ra és **Agnus Deire** gregorián mise részleteket hallhattunk. Szentáldozás után **Antrup Szilvia** mennyei szépségű szoprán szólója hangzott el.

Végül a **Feltámadt Krisztus e napon** kezdetű énekkel elindult a **körmenet**, és énekeltek a szebbnél szebb énekeket az **Oltáriszentségről**. Az időjárás is kegyes volt hozzánk. A szertartás végén a **Tē Deumot** énekeltek, majd a **Mennyek Királyné asszonya** Mária-antifóna eléneklése után a kórus szentségi áldás előtt **Kodály Zoltán: Tantum ergo** művét adta elő, amit a pápai és a magyar **Himnusz** eléneklése követett. Kivonulásra **Leskó Zoltán** virtuóz orgona játékát hallhattuk.

Húsvétvasárnap a szentmise előtt húsvéti misztérium játék tette még emlékezetesebbé az ideai szertartásokat. **Tibor atya** a homíliában hitünk fő igazságáról, a **feltámadásról** elmélkedett. A szentmisét szép gregorián mise-részletek díszítették. A szentáldozás után **Bárdos Lajos: Surrexit Christus** műve hangzott el. Kivonulásra felzengett a „Békesség már ne féljete! Én vagyok, bennem higgyetek!” **Alleluja**. A kivonulás után **Leskó Zoltán T. Dubois: G-dúr toccata** orgonaművét játszotta el.

A szentmise után a templomkertben a gyerekekre az ajándékkeresés örömteli izgalma várt. A felnőttek számára is volt kedves meglepetés: ajándékuul vihetek haza szép vörösbarnára sült húsvéti fonott kalácsot, amit ezúton is köszönünk **Gábor atyának**. Végezetül, hálás köszönettel tartozunk **Leskó Zoltán kántorunknak** és a **KÓRUS minden tagjának** a gazdag élményt nyújtó szereplésükért, amivel a Nagyhét kezdetétől, Virágvasárnap, a Szent Háromnapon, és Húsvétvasárnap tovább emelték a szertartások áhítatát. *Scheuringné Dr. Pozsonyi Teréz*

Gyereksarok

Olvasd el a hátlapon Kelemen Didák életét! Az irgalmasság cselekedetei közül melyeket gyakorolta? A **dőlt betűs** részek segítenek!

- A ^{1 14}tegeket megl^{2 6}t ^{4 3}ni.
- A tu^{4 3}at⁵anokat t⁵ni.
- A kételkedőknek jó^{7 8}ad¹⁰ni.
- A hal^{7 8}el¹⁰metni.
- A ¹¹⁻¹²omorúakat meg⁹gaszta⁹ni.
- A b¹³alma¹⁵at bék¹³v¹⁴l¹⁵ü¹³ni.

Mi lesz a jutalmuk, akik így tesznek?

^{1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15} és elnyerik az örök életet.

A megfejtést április 17-ig küld be Tibor atyának!

A szerencsés nyertes szerény jutalomban részesül.

HÍREK - HIRDETÉSEK - PROGRAMOK

LITURGIKUS ESEMÉNYEK

Április 3-án az **Isten Irgalmasság** vasárnapja,
április 4-én, hétfőn, **gyümölcsoltó Boldogasszony**,
április 17-én a **papi hivatások** vasárnapja lesz.
Április 21-én, csütörtökön szentségimádási nap.
Április 23-án, szombaton **Szt. Adalbert** püspök és vértanúnak, egyházmegyénk patrónusának ünnepe.
Április 25-én, hétfőn **Szt. Márk** evangélista,
április 29-én, pénteken **Sienai Szt. Katalin** egyház-tanítónak, Európa társvédőszentjének ünnepe lesz.

RENDELKEZÉS AZ SZJA 1+1 %-ÁRÓL

Adója első 1%-ával támogassa a Magyar Katolikus Egyházat! (Technikai száma: **0011.**) A második 1%-kal jótékonyági célokat szolgálhat. Amennyiben plébániánkat kívánja segíteni, a **SZENT TÁDÉ ALAPÍTVÁNY AZ IFJÚSÁGÉRT** (adószáma: 18055971-1-43), ha pedig Karitászt célokat szeretne támogatni, akkor a **KARITÁSZT TÁMOGATÓ ALAPÍTVÁNY** (adószáma: 19666275-1-43) javára szíveskedjék rendelkezni! Minden rendelkező nyilatkozat számát! **Köszönjük szépen!**

SZENTSÉGIMÁDÁSI NAP

Az év mind a 365 napján szentségimádást tartanak Főegyházmegyénk valamelyik templomában. A **Szent Tádé kápolna szentségimádási napja április 21-én, csütörtökön lesz.** Az Oltáriszentséget a szentmise után, reggel 7.30-tól 9-ig helyezzük ki adorációra.

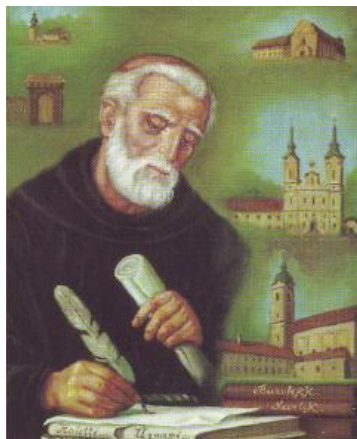
PAPI HIVATÁS, JÓ PÁSZTOR VASÁRNAP

Április 9-én, 10–16-ig az **Esztergomi Szeminárium nyílt napja** papság iránt érdeklődő 16–35 éves fiúk számára. Jelentkezni Csépanyi Gábor atyánál a gabcsep77@gmail.com email címen lehet.
Április 17-én, Jó Pásztor vasárnapján, a szentmiséken **KNÁB LÁSZLÓ** papnövendék tesz tanúságot hivatásáról.

A hónap magyar szentje

Tiszteletreméltó Kelemen Didák OFM (1684–1744)

A székelyföldi Baksafalváról (ma Kézdivásárhelyen) származott. Kézdivásárhelyen tanult a minoritáknál. A rendbe belépve a Didák nevet kapta (eredeti neve Sámuel volt). Két évvel pappá szentelése után előljárói Nagybányára küldték és megbízták az ottani rendház vezetésével. A város sok viszontagságnak volt kitéve a Rákóczi-szabadságharc alatt, hol egyik, hol másik fél tartotta ostrom vagy megszállás alatt. Leégett a rendház is, Didák testvér romokat, beszállásolt katonákat, a városban szétszórtan tengődő szerzeteseket és pestisjárványt talált. A *betegeknél* kezdte meg szerzetespapi küldetése teljesítését. Ápolta, vigasztalta, ha kellett, *utolsó útjukra kísérte a halálos ragállyal fertőzötteket*, ha kellett, koldult értük. Összetartotta a városban élő szerzeteseket és kijárta, hogy a rend visszakapja a rendházat. Felkereste a szatmári falvak katolikusait, akik a háborús években kevés *lelki táplálékhoz juthattak*. A protestáns lakosság ellenségesen fogadta, de Didák testvér *szelídséggel viszonzta a bántalmazásokat*. A falvakban is a legszegényebbeket és a betegeket kereste fel, így hamarosan elnyerte a vidék rokonszenvét. A szatmári falvak után Nyírbátorba ment, ahol újjáépítette a kolostort és a templomot, mellette *iskolát létesített*. 1717-ben tartományfőnökké választották.

Templomokat épített Fehérgyarmaton, Érkeserűn, Csengerben és Tarcsán. Elérte, hogy Nagykároly és Nyírbakta régi katolikus templomai újra a hívek birtokába kerülhessenek, újjáépíttette a besztercei templomot, s végül letelepítette a minoritákat Kolozsvárott és Szegeden. 1725-ben a Sajó völgyén haladt keresztül haladva, megrendülten tapasztalta a hit romlását: sem katolikus templomot, sem papot nem talált a vidéken. Azonnal kérvényezte, hogy letelepíthesse Miskolcon rendje tagjait. Missziós útjainak következő célja a Tisza-menti falvak voltak. Didák atya fáradhatatlanul prédikált, *magyarázta a katekizmust*, kiszolgáltatta a szentségeket. Sokszor szó szerint missziós területeken járt, mert a törökdúlás, majd az ország szétszakadása következtében ezek között a falvak között olyan is akadt, ahol már kétszáz éve senki sem hirdette az evangéliumot. 1739-ben újra pestisjárvány tört ki az országban. Két éven át *testi-lelki gyógyírt nyújtott a szenvedőknek*. Ez volt az utolsó missziós útja. Testi erejét megtörte a három évtizedes állandó munka, a rengeteg virrasztás, nélkülözés és gyaloglás. 1744 áprilisában, súlyos betegen, még elnökölt a miskolci tartományi gyűlésen. Rá egy hétre, április 28-án meghalt. A ferences szerzetespap boldoggá avatása folyamatban van.

Forrás: www.mindszentyalapitvany.hu

Mi Újság? – a Magyar Szentek Templomának havi tájékoztató lapja. Kiadja a Magyar Szentek Plébánia. Megjelenik minden hónap első vasárnapján. Ingyenes kiadvány. Ha a lappal kapcsolatban bármilyen észrevétele van, megteheti a 209-22-24-es telefonszámon, vagy a 1507 Budapest, Pf.: 70. levélcímen. E-mail: magyarszentekbp@freemail.hu. **Megújult honlapunk:** www.magyarszentek.piar.hu.